

Υπηρεσία Τυπικού και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 122/11

Λουξεμβούργο, 17 Νοεμβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-327/10
Hypoteční banka a.s. κατά Udo Mike Lindner

Όταν η τρέχουσα κατοικία καταναλωτή είναι άγνωστη, το δικαστήριο της τελευταίας γνωστής κατοικίας μπορεί να είναι αρμόδιο να εκδικάσει αγωγή εναντίον του

Η αδυναμία εντοπισμού της τρέχουσας κατοικίας του εναγομένου δεν μπορεί να στερήσει από τον ενάγοντα το δικαίωμά του σε δικαστική προστασία

Μία τσεχική τράπεζα, η Hypoteční banka, και ο U. M. Lindner, γερμανός υπήκοος, συνήψαν σύμβαση ενυπόθηκου δανείου για τη χρηματοδότηση της αγοράς ακινήτου. Κατά την ημερομηνία υπογραφής αυτής της πιστωτικής συμβάσεως, ο U. M. Lindner κατοικούσε στο Mariánské Lázně (Τσεχική Δημοκρατία) και, σύμφωνα με αυτήν, όφειλε να ενημερώνει την τράπεζα για κάθε αλλαγή κατοικίας. Η σύμβαση προέβλεπε περαιτέρω ότι, σε περίπτωση που ανακύψουν διαφορές, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας της τράπεζας, ως καθορίζεται ανάλογα με την έδρα αυτής.

Η τράπεζα ζήτησε από το Okresní soud v Chebu (περιφερειακό δικαστήριο του Cheb, Τσεχική Δημοκρατία) να υποχρεώσει τον U. M. Lindner σε καταβολή του ποσού των 4 383 584,60 CZK (περίπου 175 214 ευρώ), προσαυξημένου με τόκους υπερημερίας, για καθυστερούμενες οφειλές. Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε ότι ο U. M. Lindner δεν διέμενε πλέον στη διεύθυνση που είχε δηλωθεί στη σύμβαση και ότι δεν ήταν σε θέση να εντοπίσει την κατοικία του εντός της Τσεχικής Δημοκρατίας. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το τσεχικό δικαστήριο απευθύνθηκε στο Δικαστήριο ζητώντας να ερμηνευθεί ο κανονισμός περί διεθνούς δικαιοδοσίας¹ και ειδικότερα να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός αυτός απαγορεύει διάταξη του εσωτερικού δικαίου κράτους μέλους η οποία επιτρέπει τη διεξαγωγή δίκης κατά προσώπων αγνώστου κατοικίας.

Με την απόφασή του που δημοσιεύεται σήμερα, το Δικαστήριο επισημαίνει κατ' αρχάς ότι ο κανονισμός δεν ορίζει ρητώς τη διεθνή δικαιοδοσία όταν η κατοικία του εναγομένου είναι άγνωστη.

Υπενθυμίζει ακολούθως ότι, κατά τον κανονισμό, οι αγωγές που ασκούνται κατά καταναλωτή από τον αντισυμβαλλομένο του πρέπει να εκδικάζονται από τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Εφόσον, πάντως, ο εθνικός δικαστής δεν μπορεί να εντοπίσει την κατοικία του καταναλωτή εντός της εθνικής επικράτειας, οφείλει να εξακριβώσει αν ο καταναλωτής κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν ο εθνικός δικαστής, αφενός, δεν μπορεί να διαπιστώσει αν η κατοικία του καταναλωτή βρίσκεται εντός του εδάφους της Ένωσης και, αφετέρου, δεν έχει στη διάθεσή του αποδεικτικά στοιχεία ικανά για να διαπιστώσει ότι ο καταναλωτής πράγματι κατοικεί εκτός της Ένωσης, **ο κανόνας κατά τον οποίο, σε περίπτωση που ανακύψει διαφορά, αρμόδιο είναι το δικαστήριο του κράτους μέλους της κατοικίας του καταναλωτή έχει την έννοια ότι αναφέρεται όχι μόνο στην τρέχουσα κατοικία του καταναλωτή αλλά και στην τελευταία γνωστή κατοικία του.**

Πράγματι, αυτή η ερμηνεία του κανονισμού παρέχει ταυτοχρόνως στον μεν ενάγοντα τη δυνατότητα να προσδιορίσει ευχερώς το δικαστήριο στο οποίο μπορεί να ασκήσει αγωγή, στον δε εναγόμενο τη δυνατότητα να προβλέπει ευλόγως το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορεί να

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

εναχθεί. Ομοίως, επιτρέπει να αποφευχθεί, σε περίπτωση που είναι αδύνατος ο εντοπισμός της τρέχουσας κατοικίας του εναγομένου, η αδυναμία προσδιορισμού του αρμόδιου δικαστηρίου, γεγονός που θα στερούσε από τον ενάγοντα το δικαίωμά του σε άσκηση ενδίκων μέσων. Επιπλέον, η λύση αυτή διασφαλίζει μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του ενάγοντα και των δικαιωμάτων του εναγομένου, καθώς ο δεύτερος όφειλε να ενημερώνει τον πρώτο σχετικά με κάθε αλλαγή διευθύνσεως μεταγενέστερη της υπογραφή της μακροχρόνιας συμβάσεως στεγαστικού δανείου.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο κρίνει ότι **τα τσεχικά δικαστήρια είναι αρμόδια να εκδικάσουν την αγωγή που άσκησε η τράπεζα κατά του U. M. Lindner** στο μέτρο που δεν είναι σε θέση να εντοπίσουν την τρέχουσα κατοικία αυτού.

Τέλος, το Δικαστήριο εξετάζει τη δυνατότητα, που προβλέπει το τσεχικό δίκαιο σε αντίστοιχες περιπτώσεις, συνεχίσεως της διαδικασίας εν αγνοία του εναγομένου μέσω του διορισμού επιτρόπου και της επιδόσεως της αγωγής σε αυτόν. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι καίτοι τα μέτρα αυτά συνιστούν περιορισμό των δικαιωμάτων υπερασπίσεως, ο περιορισμός αυτός είναι παρά ταύτα δικαιολογημένος ενόψει του δικαιώματος του ενάγοντος σε αποτελεσματική προστασία. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση μη διορισμού επιτρόπου στον οποίο μπορεί να επιδοθεί η αγωγή, ο ενάγων δεν θα μπορούσε να ασκήσει αυτό το δικαίωμά του κατά προσώπου αγνώστου κατοικίας. Το Δικαστήριο καταλήγει πάντως στο ότι το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υποθέσεως οφείλει πάντοτε να διασφαλίζει ότι καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια για να ανευρεθεί το πρόσωπο αυτό ώστε να μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582